

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben.

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
re illető minden közlemény in-
tézendő.

—
Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Zsákutcában.

Pécs, 1898. február 14.

Pécs városának még mindig csak vajdó vasuti deputációja már a születése előtt megszabadult egy terhes feladattól, nem kell már puhatolózni a magyar általános hitelbanknál a budapest-szerajevói vasutra vonatkozó tervek iránt. Megadja erre a választ a nevezett pénzügyintézetnek Mohács város elöljáróságához intézett levele, a melyben bejelenti, hogy a báttaszék-mohács-baranyavári vasut nyomjelzési munkálatait a legközelebbi jövőben megkezdik mérnökei, a kiket az elöljáróság jóakaró támogatásába ajánl.

Elhatározott és rövid időn belül el-
tendő dolog tehát, hogy a budapest-
szerajevói fővonal Pécs elkerülésével a sár-
bogárd-szegzárd-báttaszéki vonal felhasz-
nálásával s Báttaszéktől Mohács érintésé-
vel Baranyavárig új vonal kiépítésével fog
létesülni s ez ellen minden rug-kapálód-
zásunk egy jöttányit sem fog használni.

Igaz, hogy nem is nagyon kapálód-
zunk ellene, mert azt a régen elhatározott
deputációt sem tudjuk összehozni, de hát
csudálkozhatunk-e rajta, hogy nem nagy a
lelkesezés az olyan vállalkozás iránt, a
melynek kudarca előre látható? Nem sokan
vannak, a kik pénz- és időbeli áldozattal
a fővárosba zarándokoljanak csak azért,
hogy ott egy jót mulassanak, de a mellett
személyesen meggyőződhetnek arról is,

hogy a nagy deputáció kérelmének teljesi-
téséről sem egyik, sem másik irányban
szó sem lehet.

Valóban nagy szükség is volt a pol-
gármesternek a mult közgyűlésen előter-
jesztett arra az indítványára, hogy a kül-
dötség feladatai közé felvéssék a köszönet-
nyilvánítás a budavárosi megállóhely kiépíté-
sért; ebben az egy irányban legalább nem
fognak kudarcot vallani, főleg ha nem
hánytorgatják a kegyelmes urak előtt azt
a városszerte uralkodó nagy csudálkozást,
hogy az a pár fecskéfészék ott a budai-
városi vásártéren hogyan emészthette fel
a város által e célra adott nagy összeget.
De hogy sem a siklósi- és malom-utcai
átjárók, sem a budapest-szerajevói vasut-
nak Pécs felé való irányítása ügyében
kedvező eredményt kieszközölhetni nem
fognak, az bizonyos; hiszen már a köz-
gyűlésen is hangoztatva lett, hogy az
egyetlen eredmény, a mely ennek a depu-
tációnak az utjához fűződni fog, lelkiisme-
retünk megnyugtatása lesz, hogy megtet-
tünk mindent, mit a város érdekében ten-
nünk a kötelesség parancsolt.

Furcsa dolog is az a lelkiismeret!
Mennyi ideig szunnyadozott városunk intéző
köreinek lelkiismerete, hogy elemi erővel
fel nem lázadt akkor, a mikor a budapest-
pécsi vasut kiépítése volt napirenden s az
olyan irányt vett, a mely egyszer s minden-
korra lehetetlenné tette, hogy városunk
valaha számottevő tényezővé küzdhesse föl

magát az ország vasuti hálózatában. Akkor
nem deputációztunk, pedig akkor nem lett
volna az a küldetés olyan reménytelen,
mint most; de akkor éppen azért lett
minden mozgalom a szerencsétlen terv ki-
vitele ellen elfojtva, mert ez megzavarta
volna a cirkulusait azoknak az uraknak,
a kik a város és az irányadó társadalmi
körök élén álltak.

És nyugodt maradt a lelkiismeretünk
azután is, mikor már kiépült az a vonal,
a melynek csak a címében szerepel Pécs
városa a világsufjára s a mely éppen olyan
joggal lehetne budapest-szigetvári is, mint a
milyennel budapest-pécsinek nevezik. Pedig
csakhamar elkövetkeztek azok a városunkra
nézve végzetes következmények, a melye-
ket mindenkinek előre látnia kellett. A
dombóvár-zákányi vonal elsőrendű vasuttá
lett átalakítva s ezzel a budapest-fiumei
forgalom városunktól örök időkre eiterelve;
Szegzárd a budapest-pécsi vonalba ágazó
összeköttetését Sárbogárdnak vitte s ezzel
a szomszéd Tolnavármegye a helyett, hogy
közelebb hozatott volna hozzánk, egyenesen
el lett vágva tőlünk; folytatást nyert aztán
ez a névleg pécsi vasut Szt.-Lőrincről
Horvátország felé is; a mi lelkiismeretünk
azonban még mindig nem mozdult meg,
sőt folyt tovább is a tömjénezése azoknak,
akik mindezeknek a bajoknak az előidézői
voltak; csináltunk belőlük nagy embereket,
megajándékoztuk őket a polgári bizalom
palmájával. Hogyne! Hisz tapasztalásból

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Jelmezbál.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Amint szombaton délután a rövid pályá-
futásu téli nap lehanyatlott az égbolt peremén
s a halványképű, mosolygó hold körül egymás-
után tűntek fel a szelid csillagok: a szerelme-
sek égi bolygója unottan fordította el sugarait
megszokott udvarától, lekivánczolt a földre,
kiváncsi, aranyos sugarai körülölelték a nem-
zeti kaszinó ablakait, áthatoltak a nagy üveg-
ablakon és a függönyök selymes szövetén ke-
resztül megpihentek a nagy teremben sürgő-
forgó, nevető alakokon, szomjasan tapadtak
a bájos leány- és büszke asszonyseregbe, a
mely egymás nyomában lépett elő az öltözö-
ből, letéve az irigy, felső burkot, mely alól
csábító, kedves jelmezek váltak láthatóvá, a
mint egymást iparkodtak fölülmulni szépség-
ben, kedvességben, eredetiségben.

Egy tündérmesébe illő kép volt az, a
mi a néző szeméi elé tárult, hol a dicső, lo-
vagkalandos középkorba, hol az egyszerű,
idilli élet örömteli világában vélte érezni ma-
gát, a képek oly változók, a jelmezek oly
különbözők, a contrast közöttük olyan nagy

volt és mégis ugyanaz volt meg mindeniknél,
a harmonia, az ifjuság varázsa, a mindent meg-
aranyozó jókedv és a mi szépeink elragadó
gárdája hódított ma is, midőn ujaknak talál-
tuk őket a jelmezek miatt, de a régieknek, a
kiket büszkén mondunk a mieinknek szépség-
güggel, kedvességükkel.

Karneval herceg diadalnapja gyanánt
jegyezheti fel a szombatit, hiszen talán egy
bálnak, mulatságnak előkészületei sem kötöt-
ték le annyira és oly hosszú időn át bálozó
hölgyeink összes idejét, egyet sem színeztek
ki álmadozásaik olyan bűvös bájosnak, mint
azt, midőn felöltötték azt a mezt, mely leg-
inkább megtelel bájos egyéniségüknek, midőn
beleöntötték a toilette egyes részeibe, apró
diszítéseibe és annak egészébe összes szépér-
zeküket, s széttekintve a fényes táncsterem-
ben, mintha mondták volna: „Itt vagyok,
én a régi és mégis új, szokatlan ugyan, de
ez én vagyok a magam valóságában, ugy, a
mint én kívántam hogy, lássanak.“

És a mint a terem folyton népesebb,
népesebb lesz, a nagy mámoros illatot, vágyat
lehelő tömegben egy-egy kisebb csoport ala-
kul, egy-egy eredetiségével, bájjával kitűnő
alakot a csodálók egész raja vesz körül s
megindul a bírálgatás, bámuló bókok moraja,
zűmmögve, zsongva.

Az ezeregyéjszaka tündérvilágába illő élet
zajlik körülöttünk: pillangók hajolnak a virá-

gok fölé, kertészleányok járnak karöltve, ha-
lásznők enyelegve alkudoznak a matrózokkal,
a rococoban, zizegő selyemben fehér haját
viselő hajlékony, büszke hölgyek, pajkos tré-
fát üznek a hajlongó apródokkal, bókoló sa-
voyardfiúval, a büszke várurnó mosolyogva
tekint a hegyes sapkájú pierottra, a magyar,
román, dalmát, cigány menyecskek, leányok
ezüstös kacagással, mámorosan nedves szem-
mekkel simulnak egymáshoz, édes, lassu szavai-
kat pajkos-nevetve sugják egymás fülebe és
ez a sok, sok különféle, bájos teremtés mind
megérti egymást az édes, csengő magyar
nyelven.

Azután megszólal a zene, a graciána
kedves, fülbemászó zenéjére könnyed, ártat-
lanul kacér mozdulatokkal haladnak egymás
után a párok, az angyal az ördöggel, a ren-
des báli toiletteben táncoló a legpazarabb jel-
mezből megjelenttel lejt párosan a sima par-
ketten, minden különbség megszűnik, egy
varázs, egy élvezet utáni vágy tölti el mind-
annyit: a tánc édes gyönyöre.

Majd keringő következik, az előbb sor-
ban egymást követő párok csillogó, változatos
forgatagát kíváncsian vizsgálják a terem körül
elhelyezett pamlagokon ülők, a középben ra-
gyogó csillár alatt állók és el-elalálgatják, hogy
mi is tulajdonképen az eredeti alak, melyet
valamelyik jelmez reprodukál s gyakran a hosz-
szas vitatkozás is eredménytelen marad, nevet

tudhattuk, mennyire viselik szívükön a város érdekeit: letorkoltuk tehát minazokat, a kik nem akartak vakon utánuk rohanni, hogy feláldozzák személyes ellenszenvnek vagy politikai velleitásoknak a város jól felfogott érdekeit, a melyet csak ezek a nagy mogulok képesek előmozdítani.

Nos, szépen elő is mozdították őket, hogy most már azoknak a szemei is kezdenek kinyitni, a kik eddig a nagy tömjénfüsttől nem láttak tisztán. Az igaz, hogy még most is vannak, akik port szeretnének hinteni a tisztulni kezdő szemekbe, a mikor el akarják hitetni, hogy annak a szerencsétlen vasutépítésnek nem volt más okozója, mint a dunagőzhajós társaság.

Hát azt kérdezzük mi, ha csakugyan így is állana a dolog, vajjon a dunagőzhajós társaság tartozott-e annál a vasutnál a város érdekeit megóvni, vagy azok az engedélyesek, a kik a város kormányzatának és egy nagy politikai pártjának az élén állottak? Es mit tettek ezek a város érdekében? Jogositványukat, a mely városunkat a fővárossal egyenes irányban összekötő vasutra szolt, átengedték egy harmadiknak, hogy az a már befejezett nyomjelzési munkálatok félrevetésével Szt.-Lőrincnek vigye a mi vasutunkat.

Nem üres rekriminációk ezek, noha segíteni a dolgon most már ezekkel sem lehet, de ha már megmozdult a mostani intézők lelkiismerete, illő, hogy annak legyen legalább egy kárhoztató szava a mult bünei ellen, hogy vége szakadjon annak a hamis látszatnak, mintha azokkal közöségét vállalnánk.

Nem reménykedünk, amint hogy reális gondolkozással nem is lehet remélni, hogy Pécs városa kedvéért a tervezett budapest-szerajevói összeköttetést 50 kilométerrel, még pedig nagy műszaki nehézségek leküzdésével, meghosszabbítsák: legfőleg arra törekedhetünk, hogy a fővárossal való összeköttetésünket valahogy megrövidítsük a budapest-pécsi vasut eredeti irányának

megfelelő vonal kiépítésének támogatására, vagy ha másképp nem megy, kezdeményezésével.

Elérhetlen ideák után való kapkodás helyett erre fordítsuk tehát minden igyekezetünket, de itt aztán kizárólag a város érdeke legyen vezérlő eszménk s ne azt nézzük, hogy Péternek vagy Pálnak a hét-szilvafás birtoka mindenestre beleessék az ujonnan építendő vonalba.

Megkeserültük mi már eléggé az ilyen vasuti politikát!

H i r e k.

Pécs, 1898. február 14.

Öngyilkosjelöltek idillje.

A mult héten megirtuk lapunk egyik számában, hogy a közeli Árpád község lakóit egy szerelmes pár eltűnése tartja izgatottságban.

Szerették egymást a leány és az ifju; de mert a leány anyja ellenezte a házasságot, — együttesen megszöktek a faluból s mindenki azt hitte róluk, hogy öngyilkosok lesznek.

Ők maguk is ezt akarták.

Elkeseredve azon, hogy nem lehetnek egymáséi, a halálba akartak menni.

De hogyan, mikép?!

Nem volt náluk semmi gyilkos eszköz; sem méreg, sem fegyver, de még csak olyan jó erős zsinór sem, a melyik meg bírta volna őket valamelyik száraz fa ágán.

Utolsó mód az volt előttük, hogy a robogó vonat elé feküsznek.

El is mentek az üszöghi állomásra és ott akarták tettüket végrehajtani.

Miközben várták a vonatot, azon gondolkodtak, hogy mégis csak szép az élet, ha az ember egészséges és fiatal. Együtt halni boldogság ugyan nekik a nagy boldogtalanságban, hogy egymáséi nem lehetnek; de mi lesz velük, ha a vonat alatt csak egyikük hal meg, vagy ha mindketten nyomorékká lesznek és életben maradnak?!

A legény, a ki katona volt már, tudott eseteket béalábu, félkaru katonákról, a kiket nyomorult voltak miatt hagyott el a kedve-

sük. A leány szintén féltattól, hogy puha karjait, vagy formás, pici lábát vágja el a vonat.

Addig tanakodtak, míg végre, mikor a vonat megérkezett, nem feküdtek bizony elébe, hanem összetették a pénzüket, a mi volt — kettőjüknel összesen öt forint — és jegyet váltván, felültek a vonatra s elutaztak Várkonyba, a hol a leánynak egy rokona lakik.

Mikor odaértek, a háznál ki sem volt otthon. Épen lakodalomra ment a háznép. Hanem azért a szerelmes pár ott maradt. Bementek az istállóba, a hol egy vörös riska tehén kérődzött nagy nyugalommal s ott pihenték ki magukat.

A megrémült szülők pedig keresték őket mindenfelé. Végre vonatra ültek s elmentek ők is Várkonyba, hogy megnézzék, nem-e oda szöktek a rokonokhoz az eltűnt szerelmesek?

— Hejh, csak még egyszer megtaláljuk őket! Mindjárt megtartjuk a lakodalmat!

Szolt az előbb még kérlelhetetlen anya, nagy siránkozás között.

Azalatt pedig a szerelmes pár kipihente magát az istállóban. Imádkoztak és bucsucsókot váltottak a halál előtt.

Mert a legény azt javasolta, hogy vegyék le a riskáról a kötelet, a mivel a jászolhoz volt kötve és azzal vessenek véget életüknek. Kezdte is már oldozni a kötelet, mikor megszólalt a leány:

— Istenem, hogy tele van a tőgye ennek a szegény riskának! Ki feji meg ma; hiszen mindenki a lakodalomban van?!

S a másik percben már előkerített egy köcsögöt a kertkerítésről; odaült a riskához és fejni kezdte.

— S aztán milyen piszkos a szőre! Bizony ezt ma senki sem vakarta!

Szolt a legény s levette a gerendáról a vas vakarót és gondosan kezdte a riskát vakarni.

Egyszerre hangok hallatszottak az udvaron. Felpattant az istálló ajtaja s berohant azon a megrémült anya és apa s a legény szülei is.

— Édes lányom! Édes fiam!

Más nem hallatszott sokáig s mikor a viszontlátás örömeinek vége volt, csak akkor kérdezte meg a leány apja:

— Hát ti mit csináltok itt?!

— Hát . . . fejünk . . . ellátjuk a riskát, mielőtt . . .

— Igen, mielőtt megválnak az élettől, szolt szepegyve a leány.

nem tudnak neki adni, de egyben megegyeznek, hogy szép, elbájoló.

És mikor a terem közepén a csárdás ütemei szólalnak meg, kitűnik, hogy ez az egész fényes, csillogó csoport jelmezei dacára legjobban lelkesedik, legtöbb kitartást, tüzet tanusít a magyar nemzeti tánc járásában, a melynek ujrázásával nem tud betelni.

Összeállítva a mulatságon megjelentek névsorát, lehetőleg minden hölgy jelmeze fel van jegyezve, míg a báli ruhában levők szintén betűrendben a következők: dr. Áronffy Rókusné (lovagnő), dr. Angyal Pálné, Alt Jakabné, Bodó Richárdné, dr. Bodó Aladárné, Böhm Felixné, dr. Bahula Józsefné, Denk Lajosné, dr. Darócy Aladárné, Deutsch Kornélné, Duka Achillné, Dragonescu Ööméné, Deutsch Ádámné, Eötvös Gusztávné, Engel Gyuláné, Engel Adolfné, dr. Fejérváry Imre báróné, Forray Valérné, Fekete Mihályné, Ferlich Gyuláné, Ferency Istvánné, Garay Lászlóné, Geiger Dezsóné, Horváth Istvánné, Herberth Jánosné, Hirschfeld Sámuelné, Hoffmann Lajosné, Hanke Istvánné, dr. Jobst Lászlóné, Jobst Béláné, Johann Julia, Justus Miksáné, Kristóf Béláné, Kovácsffy Kálmáné, Krasznay Mihályné, dr. Kaufer Jenőné, Kaltnecker Györgyné, Kindl Ferencné, Kiss Zsigmondné, dr. Krausz Jenőné, Kalupka Istvánné, Killer Róza, Lakits Ferencné, Lauber Rezsóné, dr. Leöwy Lipótné, Littke Ernőné, Leiptzig Antalné, Luise Viktorné, Lechner Jenőné, dr. Madarász Istvánné, Mar-

tinetz Károlyné, Mildner Józsefné, Nábrácky Gyuláné, Opris Péterné, dr. Pintér Józsefné, Polgár Jenőné (Szt.-Lőrinc), Revicky Gyuláné, dr. Szekrényessy Ferencné, dr. Seh Károlyné, Schlesinger Lajosné, Schwabach Gézáné, dr. Stein Henrikné, Sauska Jenőné, Spitzerné, Sável Kálmáné, Sillay Béláné, Teleky Zsigmondné, Trixler Alajosné, Taussig Árminné, Ternovszky Alajosné, Wiesner Rajmárné, Vajda Józsefné. — Alt Ilona (rococo), Breining Olga (barokk), Beszédes Irén (Budapest, bébé), Böhm Irma (szerencse), Blachier Aranka (rococo), Bach növ., Cserny Helén (matrózok), Dávid Ilona (hópehely), Dedinszky Olga (halászeleány), Duka Mileva (virágáros leány), Dunszt Hilda (Baranyavár, halászeleány), Deutsch Ilona (ördög), Engel Olga (mákvirág), Elter Mici (tél), Friedrich Gábris (pipacs), Fekete Irma (rococo), Fehrlisch Emilia (rococo), Fejős Emma (Szezárd, pipacs), Hanny Lenke (pezsgő), Hirschfeld Helén (csillag), Hoffmann Marián (lóhere), Hoffner Viki (ördög), Ivics Mariska (Milimári), Kiss Ilona (Szt.-Lőrinc, magyar lány), Kovácsy Mimi (önémet polgárlány), Késmárky Jolán (rococo), Kalupka Mariska (pipacs), Kindl Gizi (festőnő), Kaltnecker Ilona (lóher), Kristóf Mártha (orgona), Kristóf Vanda (angyal), Kovácsics Irén (matróz), Kusinszky Blanka (bosnyák leány), Lauber Margit (lóhere), Löbl Terka (fin de siecle), Leöwy Anna és Mártha (zenebohócok), Lutsch Mariska (pattogatott kukorica), Luise Margit (ördög), Mussong Józsa

(halászeleány), Micky Ella (rococo), Nagy Clemi (rococo), Novák Ilona, Neuberg Mici (Bányatelep, kertészeleányok), Opris Angela (román leány), Papanek Teréz (pillangó), Polgár Blanka (Szt.-Lőrinc, ördög), Razgha Ilona (ördög), Rihmer Margit (bébé), Röck Janka (dalmát leány), Szommer Irma (savoyárd), Szánthó Etelka (rococo), Schlesinger Aranka (zsoke), Spitzer Irén (meryei menyecske), Szentgyörgyi Irén (cigányleány), Trixler Aranka (ibolya), Ternovszky Irén (virágáros leány), Weidinger Etelka (pillangó), Zemanek Azala (tavasz), Benkő Margit (Szt.-Lőrinc), Bojarics Olga (Mohács), Eötvös Ilka, Farkas Krisztin (Bányatelep), Éhn Emilia, Eisner Juliska, Hillebrand Janka, Junek Paula, Krausz Sabina, Martinec Karola, Némethy Mici.

Ott voltak még dr. Fejérváry Imre báró, Trixler Károly, Majorossy Imre, Blaskovics István, Zurna Károly, Kristóf Béla, Stenzl Alajos, Kiss Aladár, Colerus Emil, Turcsányi István, Wiesner Rajmár, Opris Péter, Sável Kálmán, dr. Mutschenbacher Viktor, Jeszenszky Lajos, Zsolnay György stb. stb.

A nőegyletnek kicsiny saját helyisége jótékony célú mulatságainak megtartására; fáradhatlan, jószívű tagjainak buzgóságát hirdeti a tornacsarnok vásári zaja, a kaszinói tündérfényes jelmezestély s hálásan zeng imát érettük naponként az egész város istápolásra szoruló szegénye, árvája!

Tsi.

— De bizony sohse váltok! Látom, hogy jó gazda lesz belőled is, fiam; mert nem akartad gondozatlanul hagyni a szegény riskát... Legyetek egymáséi!

És az anya összetette a szerelmesek kezeit, a kiknek öngyilkossági szándéka az istállóban vált teljes életörömmé és boldogsággá.

Husvét után pedig hatfalura szóló lakodalom lesz Árpádon.

Akkor tartják a megkerült öngyilkosjelölt pár lakodalmát.

Napirend 1898. február 15-én.

Naptár: kedd, febr. 15. — Róm. kath.: Fausztina — Prot.: Jovita. — Görög-kel. (febr. 3.) Anna. — Zsidó: Sebat 23. — Nap két 6 óra 50 perckor; nyugszik 5 óra 6 perckor. — Hold két 2 óra 46 perckor éjjel; nyugszik 10 óra 42 perckor délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok hideg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint borus idő, hőemelkedés várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Vendéglősök szikvizgyár - szövetkezetének közgyűlése d. u. 2 órakor a »Vigadó«-ban.
Színház: »Ninetta.« operett.

(Kihallgatások a királynál.)

Ő felsége a király Budapestre érkezése után — mint a hivatalos lap tegnapi száma közli — f. hó 17-én, csütörtökön és további rendelkezésig minden csütörtökön és hétfőn legfelsőbb kihallgatást fog adni. Előjegyzések a kabinetirodában (budai kir. várak) eszközölhetők mátol kezdve.

(Tanítónők a püspöknél.)

A pécsvidéki tanítónők egyesületének küldöttségeként tisztelegtek ma délelőtt Hetey Sámuel püspöknél *Futyma Sarolta* alelnökével élükön *Frank Tamásné, Borsy Györgyné, Nick Józsa, Leordinay Gizella, Mussong Józsa, Gonda Mária, Áronffy Ilona és Pokász Amália* tanítónők. Vezetőjük ügyesen fogalmazott és elmondott beszédében felhívta a püspök figyelmét egyesületükre, mely anyagi célján kívül, t. i. hogy a gyámolításra szorult tagoknak lehető segílyt nyújt, még morális célokat is szolgál, a tanítónők önképzése levén egyik főcélja. A püspök igen szívesen fogadta a küldöttséget, biztosította őket jóindulatáról és pártfogásáról s buzdította a tanítónőket, hogy a gondjaikra bizott leánykák nevelésére kiváló gondot fordítva az Isten és haza iránti szeretetet költsek fel és növeljék kiolthatlanul nagygyá azok szívében.

(Rendjelviselési engedélyek.)

A király legfelsőbb elhatározással megengedte, hogy báró *Fejérváry Imre*, Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánja, a királyi porosz koronarend II-od osztályát, — *Trieler Károly*, Baranyamegye alispánja pedig a királyi porosz vörös-sasrend III-ad osztályát elfogadassák és viselhessék.

— (A pécsi műkedvelők egyesületének táncsal egybekötött műkedvelői előadása.) A Scholc-féle sör-csarnok nagytermében színpadot készítettek a pécsi műkedvelők, hogy bemutassák a nagy fáradsággal, sok próba után betanult »Kócsa Jutka« című népszínművet s az érdeklődők szép számmal jelentek meg annak végighallgatására. Eltekintve attól, hogy már az magában véve igen dicséretes dolog, hogy ennek az együletnek tagjai szabad idejüket, önképzésre fordítva, a legelismerésreméltőbb módon töltik, maga az előadás is olyan sikerült volt, hogy örömmel emlékezhetünk meg első sorban *Kántor Katinkáról*, ki *Figuráné* szerepét, mely a legnagyobb az egész darabban, hibátlanul betanulta, pergő nyelven, ügyes gesztusok, szem és arcjátékkal adta elő, élethűen produkálva a kalapot viselő menyecskét, ki pipogya férje mellett a zsarnok szerepét játszsza, de úgy, hogy az mindkettőjüknek, sőt másoknak is hasznára válik. *Figura Marcit Leiternann* József olyan értelmesen alakította, hogy sok apró szintársulat nem tud hasonlót

produkálni s mindvégig derűtségben tartotta a közönséget. Sokat nevettek *Leszmeiszter János* drótos tótjának is, ki szintén beleélte magát szerepébe. Gyurit *Bálint Ferenc* adta, szépen szavalt, tiszta érces hangon énekelt s ebben méltó partnere volt *Kántor Katinkának*, kit vele együtt néhányszor dalaiknak megismétlésére birt a hallgatóság s az előadás kezdetekor csinos virágkosarat nyújtottak át neki. A többi szereplők is hozzájárultak iparkodásukkal az est sikeréhez. Az előadás befejezése után tánc következett a *Korody* zenéjére. A táncosnők névsora a következő: *Braun Magda, Braun Anna, Csonka Mariska, Denk Margit, Enge Katica (Villány), Farkas Terka, Halászek Mariska, Horváth Róza, Izsa Katica, Kész Mariska, Kántor Katinka, Meizner Anna, Németh Terka, Reisz Irma, Reichstädter Mariska, Somogyi Róza, Schulteisz Emma és Katica, Schlapp Stefánia, Spuler Franciska, Szebényi Etelka, Tóth Rozika, Szántó Lujza, Vadász Etelka, Vimmer Erzsike.*

— (Szerencsétlenség a revolverrel.) *P. V.* joghallgató egy töltött revolvert tisztogatott lakásán, miközben az véletlenül elsült és a golyó a nyakába furódott. A golyónak természetesen nem volt olyan nagy ereje, mint szándékos lövésnél és így a sebesült még maga képes volt dr. *Johann Béla* orvoshoz menni, ki sebet kimosta és bekötözte. A vigyázatlanságát azért elég drágan fizeti meg a gondatlan fiatal ember, kinek ha egyéb büntetése nem lesz is, az bizonyos, hogy az idei farsangot már felváltja a bőjt, mire ismét megjelenhetnek a mulatságokon.

— (Áthelyezés.) *Ballus Zsigmond* dr., nagyatádi kir. járásbíró, a kecskeméti kir. járásbíróshoz — saját kérelmére — áthelyeztetett.

— (A katolikus Legényegylet) ifjusága folyó hó 20-án, a Legényegylet helyiségében, zártkörű jelmeztáncestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 50 kr.; tagoknak 40 kr. A mulatságon *Rác Gusztó* zenekara játszik s lesz világposta és telefon is.

— (Emberbarátok figyelmébe.) Egy szegény gyári munkás — kinek hosszas betegség után nemrég halt meg a felesége — járt ma szerkesztőségünkben. A szegény ember keresményéből alig képes magát is fenntartani s van egy tizenkétéves leánya, a ki a második polgári iskolába jár. A leányka anya nélkül áll s árvaságra jutván, özvegy atyja oldalán a nyomornak van kitéve. Lapunk utján folyamodik tehát az atya az emberbarátokhoz, hogy leányát örökbe adhassa. A ki a leánykát örökbe óhajtja venni, az atya címét megtudhatja lapunk szerkesztőségében.

(Táncmulatság a zárdában.)

A »Miasszonyunkról« nevezett zárdá gondos és ügybuzgó nővérei szintén gondoskodtak az idén is, hogy a zárdabeli növendékek most is kivegyék részüket a farsang örömeiből. Délutáni táncmulatságot tartottak a növendékek számára, melyet uzsonna előzött meg s utána dr. *Vörös Nándor* zongorajátéka mellett kezdetét vette a tánc, mely késő estig tartott.

(Vasuti előmunkálati engedély.)

A kereskedelemügyi magyar királyi miniszter a »Magyar Általános Hitelbanknak« a m. kir. államvasutak Báttaszék állomásától Baranyavárig, esetleg Báttaszéktől Eszékig, továbbá Eszék állomástól Vrpolyéig vezetendő elsőrendű gőzmozdonyu vasutvonalra megadott előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további fél év tartamára meghosszabbította.

— (Az anyakönyvi felügyelő utja.) *Bolgár Kálmán*, állami kerületi anyakönyvi felügyelő most végzi a kerület községeiben az anyakönyvi felülvizsgálatokat. Pénteken a mohácsi járás községeiben volt, szombaton pedig Mohácson vizsgálta az anyakönyvvezetés ügykezelését.

— (A megszökött férj hajótörése.) *Gallovich Viktor*, budapesti törvényszéki albiróról, a ki hatnapos feleségét el-

hagyva s annak hozományából magát utiköltéssel ellátva, szeretője után külföldre szökött, — a Nemezist igazoló hír érkezett tegnap a távolból. *Gallovich* Amerikába hajózott a szeretőjével és a tengeren hajótörést szenvedtek. A megszökött férjnek minden podgyásza, ékszere, értékpapírja és pénze a tengerbe veszett a katasztrófa alkalmával. Most szegényen jut Amerikába a megszökött férj, a kit ily hamar utólért a Nemezis boszuló karja.

— (Kinevezés.) A pécsi kir. ítélőtábla elnöke *Szigethy Antal*, karcagi kir. járásbírósi joggyakornokot a pécsi kir. ítélőtábla kerületébe díjas joggyakornokká nevezte ki.

(Batyubál a nőegyletben.)

Mig a nőegylet jótékony hölgyei a kaszinóban rendeztek fényes jelmezbálat, a teauzsonnák színhelyét, rendes helyiségüket *Sávell Kálmánné* átadta az állami hivatalozoláknak, a kik *Nemes Ferenc* kezdeményezésére és rendezése alatt nagy számmal gyűltek össze egy kedélyes mulatságra, mely batyubál volt a szó legszorosabb értelmében, a mennyiben minden a résztvevőktől került ki, étel és ital s a *Sárszó* József helyi zenekara mellett jó kedvvel mulattak, táncoltak egészen a reggeli órákig. Sőt akadt közöttük néhány olyan műkedvelő is, ki szívesen felajánlotta tehetségét az egésznek mulattatására, s *Farkas János* a *Simacsek* Lajos zongorakiséréte mellett a »Kornevillei harangok« ismeretes keringőjét énekelte általános tetszés mellett, a polgári daloskörnek a mulatságon résztvevő tagjai pedig egy quartettet, majd két duettet daloltak, nagy tetszést aratva. A családi jelleggel bíró estén igen jó egyetértésben, a legszebb barátságban töltötték az időt.

(A »Szombatosok asztaltársasága«)

Szigetvárott a tegnap este rendezett táncsal egybekötött hangversenyével ismét fényes tanujelét adta, hogy napról-napra erősödik, gyarapodik és hivatásának magaslatát immár elérte. A hangverseny első számát *Németh Ella* k. a. szolgáltatta, ki igazán művészi és precíz zongorajátékával óriási tapsot és éljenvihart aratott. Majd *Hoff Rikárd*, pécsi székesegyházi orgonista kísérte *Caflisch Jenő* hegedűjátékát, igen nagy hatással. Majd az »Anya« című drámai jelenetet adta elő *Gabányitól Rechnitzer Sarolta* k. a. a tőle megszokott ügyes alakítással, kedves és megnyerő hatásos előadás modorával, mely zúgó éljenvihart idézett elő. *Petőfi »Apostol«* című költeményét *Nicsovits Sándor* szavaltta mély érzéssel és igazán meglepő sikerrel s minden egyes mozdulatán, alakításán meglátszott az a szorgalom és tanulmány, mely e darab előadásakor szükségeltetik. Szóval az összes szereplők kitétek magukért és a taps és éljenviharból bőven kijutott részük. A tánc vette ezután kezdetét, mely élénk kedvvel egész reggelig tartott. Tiszta jövedelem körülbelül 60 frt, mely a szegény özvegyek és árvák segélyezésére fordítatik. Felülfizettek: *Steiner Miksa*, dr. *Berkes Móric*, *Kohn Ignác*, *Hónig Samu* 1—1 forintot, *Kainer Adolf* 75 kr., *Stern Sándor* 50 kr., *Stern Lajos (Pata)*, *Fischmann Adolf*, *Szichtscheidl Ferenc* 2.50—2.50 krajcár, *Hegyesi János* 2 forint 75 kr., dr. *Szabó István* 3 frt. A »szombatosok asztaltársasága« ezuton is hálás köszönetét fejezi ki, ugy a szereplőknek, valamint a szíves felülfizetőknak, kik ugy erkölcsileg, mint anyagilag hozzájárultak az est sikeréhez.

— (Megszabdalt ember.) Szombaton este 8 óra tájban a *Farkas István-utca* sarkán véresvégű összeszólalkozás történt *Steiger* József, munkáslegény és egy katonatiszt között. *Steiger* József, egy barátjával, az alsóbalokány-utcából igyekezett befelé a városba. Velük volt egy leányismerősük, akivel együtt a *Kossuth-vendéglőbe* akartak menni. A két fiatalember jókedvében volt s így élénk beszéd közben mentek a leánynyal a járdán, a mely szűk lévén, mikor a *Farkas István-utca* sarkára értek, *Steiger* bizony nem birt kikerülni

egy uniformisos alakot, a ki ott állt a sarkon a fal mellett. Lehet, hogy a kelletnél jobban is hozzáütődött, mert hiszen szombat este egy pár pohár sört már be szokott kebelezni a munkásember, — elég az hozzá, hogy az uniformisos alak rákiáltott és pár lépésről visszahívta, hogy kérdőre vonja. A kérdőre vonásból aztán összeszólalkozás lett és Steiger barátja, meg a leány, csak annyit hallottak, mikor a tiszt elkiáltotta:

— Három lépést tölem!

És megvillant a kard a kezében s lecsapott a legény fejére. Az jajgatásba tört ki, társa és a leány pedig ijedten menekültek s csak azt hallották még, hogy valaki „patrol-t kiáltott. A tiszt erre a Farkas István-utcába ment, de a megsebesített munkás nyomon követte, hogy legalább felismerje, hogy ki volt. De nem sikerült neki a dolog, mivel arra senki sem járt, csak két katonával találkozott, a kiknek egyikét el is hívta magával, hogy kísérelje be a városi kórházba, a hol fejsébét bekötöttette s reggelig ott maradt. Tegnap délelőtt aztán megtette a feljelentést a honvédezredparancsnokságnál, valamint rendőrségünk is megindította a vizsgálatot az ügyben. Erre különösen azért van szükség, mivel orvтамadásról beszélnek és arról, mintha a megszabdalt ember ki akarta volna rabolni az illető tisztet. A legnagyobb valószínűség azonban arra mutat, hogy itt egyszerű összeszólalkozásról van szó. A megszabdalt legény — mivel egy kis ital is izgathatta a virtuskodásra — a katonatiszt ellen legfeljebb fenyegető állást foglalhatott el, a ki erre nem tehetett mást, mint kardjával hűtötte le a virtuskodását s így megkapta a legény, a mit keresett; de a mit bizonyára nem keresett volna, ha nincs jól besörözve. Most otthon ápolják.

— **(Nyugdíjazott tisztviselő.)**

Elter Ferenc, pécsi m. kir. adóhivatali tiszt, hosszabb idő óta tartó súlyos betegsége miatt egyelőre egy évre ideiglenesen nyugdíjállományba helyeztetett.

— **(Nyomdász-gyűlés.)** A magyarországi könyvnyomdászok és betűszedők pécsi köre tegnap délután 2 órakor tartotta tisztújító közgyűlését. A közgyűlésen megalakították a tisztikart, a következőképpen: elnök lett *Taijs József*; alelnök *Majorovits János*, pénztáros *Fiedler Károly* és ellenőr *Kirsteier János*. Választmányi rendes tagok lettek: *Fischer Ágoston*, *Horváth Ferenc*, *Horváth György*, *Pollák Ignác*, *Rovatsek József* és *Wessely Antal*; póttagok *Bráz Zsigmond*, *Técsi István*, *Salesák Rezső* és *Sánta Antal*.

— **(Elvette az eszét a szocializmus.)** Ócsényben apostolkodott Nyakas Sándor cipészlegény a szocialisztikus tanok hirdetése mellett. Talált is hallgatókra, a kik a veszedelmes eszméken kapva-kaptak. A községi jegyző és a bíró végre feljelentették a csavargó szocialistát, a kit Szegzárdra kísértek, hogy ott a főszolgabíró ítéletet mondjon felette. Mielőtt kihallgatták volna, a városháza tolonc-szobájába zárták be. Másnap amint a főszolgabíró elé akarták kísélni, bámulva látták, hogy Nyakas Sándor teljesen ruhátlanul gonyaszt a szoba egyik sarkában. Az elméjében megzavarodott csavargó ruháját elégette, mint — mondá — azért, mert vele úgy bánnak, mint valamely rablóval. A szociális tanoktól megzavarodott embert a járási orvos megvizsgálta s intézkedésére bevitték a szegzárdi Ferenc-kórház megfigyelő osztályába.

— **(Szégyen elől a halálba)** akart menekülni Kiss József, bátai lakos, a mi azonban nem sikerült neki. Még a jó multkor történt Bátán, hogy pár társával több jómódu parasztgazda házából gabonát és sertéshúst lopott. A lopás kiderült s rajta a szégyen megtörtént. Nagyobb baj volt ennél azonban az, hogy szép fiatal felesége e miatt elvált tőle, egyrészt mert szégyelte urát, másrészt, mert Kiss Józsefet szülei sem akarták házukba fogadni, A napokban törvény elé kellett volna

mennie s hogy ezt a szégyent elkerülje, revolverrel önmagára lőtt, de a szívének irányított golyó csak a ruhát furta keresztül s bal oldalát meghorzsolta. A lövés zajára elősietők ép akkor tépték ki kezéből a gyilkos szerzőszámot, midőn másodszor szegezte azt mellének s így szándéka nem sikerült.

— **(Adomány.)** *Keszte József*, György utcai lakos, nyomorgó családjá javára *Döry István* ur 2 koronát küldött be lapunk szerkesztőségéhez. Az adományt — a rendőrkapitányság útján — a nyomorgó családhoz juttattuk.

— **(Rejtélyes lelet.)** A vasut mentén dolgozó munkások hoztak be a rendőrséghez egy bőröndöt, mely a sinek mellett volt elásva s körülbelül néhány napig heverhetett ott. Lehet, hogy már kiszedték belőle értékesebb tartalmát, mert csak néhány gallér, három egészen új angol könyv és egy piros bőrbe kötött német regény van benne s egy hosszú harisnyának — a fele. Egyelőre teljes homály fűdi odajutásának történetét, a vizsgálat sem igen tud a helyes utra vezető jelt találni.

— **(Elfogott orvvadászok.)** A vadászidény elmúltával az orvvadászok kezdek zaklatni a vadásokat. Több helyről hallunk hirt a vadászok vakmerő vállalkozásairól, melyeket a szigorú vadásztörvény megakadályozni nem tud. Sőt valószínű, hogy éppen a vadásztörvény védelme alatt elszaporodott vadak csábítják a vadászokat. A napokban a csendőrök több kaposvári vadászt fogtak el vadászás közben. kik a kaposfüredi uradalmi határban formális hajtóvadászatot tartottak. A vadásztól elszedték fegyvereiket s a lelőtt nyulakat és fácánokat; a vadászokat és hajtókat pedig törvény elé állítják.

— **(Állatjárványok.)** A multheti hivatalos kimutatás szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: lépfene Nagybecsérdén 3 udvarban, veszettség Mohácson, Bellyén, Dályokon, Kővágószőlősen és Versenden 1—1 udvarban, sertésorbánc Udvard és Vaiszló községekben 1—1 udvarban lépett fel, sertésvész pedig Dencsháza, Hidvég, Ipacsfa, Maty és Terehegy községekben uralkodik. Somogyvármegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 4 községben 5 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 1 községben 1 udvarban, rühkór 1 községben 1 udvarban, végül sertésvész 15 községben konstatáltatott. Tolnamegyében veszettség 7 községben 7 udvarban, hólyagos kiütés 4 községben 82 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 11 községben lépett fel.

— **(A miniszterek figyelmeztetnek.)** A miniszterek tudvalevőleg igen sok irást csinálnak, jobban mondva csináltatnak és boldogítják azokkal a vidék magisztrátusát, négy fal között találgatván és bírálgatván oda-fönt, mi van itt is, ott is a vidéken tenni való. Egyszer esik a hó, majd később eső is esik, ha az Isten is úgy akarja és ennél fogva sok viz lesz és igen szép előrelátás az a miniszteri büroókban, hogy ezt kitalálják és már most szállítják a figyelmeztetéseket a folyómenti vidékekre, hogy készüljenek el az árvízvédelemre. Előbb a földmívelési miniszter küldött rendeletet. A földmívelésügyi miniszter figyelmeztetését követi most a belügyminiszter tehát két figyelmeztetés már van itt a megyei magisztrátus fiókjában is. A belügyminiszter kijelenti, hogy csatlakozik a földmívelésügyi miniszter előbbi leiratához és ő megújítja a figyelmeztetést, hogy a vizáradások közeledtére biztonsági intézkedéseket tegyen a megye és ügyeljen rá, hogy közegei lelkiismeretesen és pontosan teljesítsék kötelelességeiket.

— **(A királyi pár szobrai az új országban.)** Az épülő új országban tudvalevőleg sok szobrot helyeznek el,

a melyek közül a legdiszesebbre a király és királyné szobrát tervezték. Ezeket életnagyságban a legfinomabb fehér márványból akarták elkészíttetni s úgy volt, hogy ki is írják a két szoborra a pályázatot, a melyeket azután a lépcsőházban állítanak föl. Azonban ez a pályázat késik s azt beszélnek, hogy a két szobor valószínűleg el fog maradni, mert nagyon sokba kerül s nincs rá fedezet. Az országház építésének vezetősége még azon gondolkozik, hogy nem lehetne-e a többi szobrok számát leszállítani, de itt meg az a baj, hogy ezeket a szobrokat az építőbizottság már kiadta a szobrászoknak. Érdekeltek körökben kíváncsian várják, hogy miképpen oldják meg ezt a kényes szoborkérdést.

— **(Beleugrott a kutba.)** A háladatlan gyermekek durva bánásmódja zavarta *Stefán Péter* 77 éves borszönyi földműves gazdát az öngyilkosságba. A szegény öregot ugyanis fia folytonosan üldözték és vele rosszul bántak, a mi miatt azután kiballagott a szülőjébe, a hol beleugrott a kutba. Másnap húzták ki holttestét a kutból.

— **(Titokzatos eltűnés.)** Egy szegény munkásasszony titokzatos eltűnése foglalkoztatja a rendőrséget. Az asszonynak a férje már hónapok óta városi segély után jár, hogy hatéves fiát valahogy eltarthassa s most, mikor feleségének hollétéről kellett volna felvilágosítást adnia, nem tudta megmondani, hogy hol van az asszony s általában olyan gyanusán viselkedett, hogy felköltötte a rendőrség figyelmét a vizsgálat megindítása végett. Természetesen, azért is gyanus már a dolog, mert — mint a férj mondja — az asszony még decemberben eltűnt és eltűnését nem jelentette be a rendőrségnek. Ma éppen ezért megindult a vizsgálat a titokzatos eltűnés ügyében s első sorban a kis fiút hallgatták ki. A fiu vallomása szerint az anyja, az apjával és egy ismeretlen emberrel, korán reggel elment, hogy kimenjenek az üszöghi erdőbe. Az apa délután jött csak haza és nem volt vele az asszony, a kit ez idő óta sem a kis fiu, sem senki más nem látott. A fiu szerint szülei békeességben éltek egymással s így még titokzatosabbá lesz az asszony eltűnése, a kinek semmi oka sem volt rá, hogy elhagyja az urát és a fiát. Mikor elmentek, a fiu nem látott semmiféle szerzőszámot, baltát vagy kötelet, hogy az apja magával vitt volna, a mik pedig a favágáshoz, mert e célból jártak ki az erdőbe, szükségesek. Azt az embert, a ki szüleiivel együtt ment, nem ismerte; csak annyit tud róla, hogy az is pécsi lakos és korán reggel jött az apjáért, a ki aztán az anyját is magával hívta s úgy mentek el együtt. Az apa, mikor egyedül haza tért, nem mutatott semmi feltűnő lélekállapotot; nem is szólt a fiunak az asszonyról, hogy az hová lett, mért nem jött haza. A kis fiu aztán nem látta többet az édes anyját, a kit az apja sosem emlegetett többet. A titokzatos eltűnés oka tehát igen gyanus; nem lehetetlen, hogy bünténnyel áll szemben a rendőrség; hogy az asszonyt elterték láb alól. Éppen ezért meg is indították a vizsgálatot a férj ellen, a ki azonban eddig nem vallott mást, csak, hogy az asszony elhagyta s hogy hová ment, jelenleg hol van, arról tudomása nincs. A férj, kit egyelőre vizsgálati fogságba helyeztek, ma délután *Trialer Aladár* rendőrbiztos előtt mégis változtatott már vallomásán s azt mondta, hogy a felesége elvált tőle és valahol Görcsöny vidékén lakó rokonaihoz ment. Most a rendőrség meg fogja keresni a csendőrséget, hogy az asszony rokonainál vizsgálatot tartson, s mert nagy a gyanu, hogy az eltűnt asszonyt ott sem találják, a férjet addig vizsgálati fogságban tartják.

— **(A tragédia vége.)** Jól ismert alak volt a pécsi ügyvédi irodákban és bírósági hivatalokban az öreg *Prevosz Péter*, a ki égen-földön hasztalan kereste az igazságát, úgy hogy az agya is meghibbant belé. Jómódu ember volt az öreg, de már másodszor is özvegy-ségre jutván, harmadik asszonyt hozott a ház-

hoz, a kivel azonban törvényesen megesküdvé nem lévén, ez addig fenyegette az öreget, hogy a faképnél hagyja, míg az egész vagyont ráíratta. Az asszony erre sietett a megkaparított birtokot a saját fiára tovább átiratni s ez időtől kin volt az öreg Prevosz élete. Álnok élet-társa s ennek fia folyton üldözték az öreget, sőt tetteleg is bántalmazták s mivel igazságot senkitől sem kapott, egy szép napon maga vett magának igazságot s az asszony fiára rátámadva, kioltotta az életét. Az erre következő vizsgálat alatt azonban bebizonyult, hogy az öreg beszámíthatatlan állapotban követte el a rémes tettet, mert meghibbant az esze a sok viszontagság között. Beszállásolták tehát a pécsi kórházba, nehogy szabadlábban esetleg újra kárt tehessen valakiben. Itt érte utol tegnap a jótékony halál az öreg Prevosz Perót, megváltva őt minden földi szenvedéstől s átköltöztetve abba a boldogabb hazába, a hol mindenki megtalálja a maga igazát, ha mindjárt nem is állnak rendelkezésére a formászerű bizonyítékok.

— **(Esküdtzéki tárgyalás.)** Hirt adtunk róla annak idején, hogy a pécsi honvédhadapród iskola építésének vállalkozói, Neuschloss Ödön és Marcell sajtóügyi feljelentést adtak be *Schmira* Károly ismert pécsi szocialista vezér ellen, aki a kőművesekhez intézett nyomtatott felhívásban erősen kikelt az akkord munka ellen, de a vállalkozók ellen is. Ebben a perben az esküdtzéki tárgyalás, mint értesülünk, március 19-ikére lett kitűzve, a melyen a panaszosokat *Nagy Dezső* dr., budapesti ügyvéd, a budapesti ügyvédi kamara titkára fogja képviselni.

— **(A kétezredik őrség.)** A Zsolnay gyári tűzoltók a kétezredik őrség napjának megünneplése végett szombaton este fényesen sikerült táncmulatságot rendeztek a Scholtzféle sörházban. A szépen feldiszitett termek

zsufozásig megteltek közönséggel s igen sokan keresték fel a bajtársak mulatságát a városi önk. tűzoltó-egyesület tagjai közül is. A zenét a tánchoz a Zsolnaygyári tűzoltó zenekar szolgáltatta s a mulatságot megjelenésével tüntette ki *Fejérváry* Imre báró főispán is, a ki *Reeh* György, tűzoltófőparancsnokkal jelent meg a mulatságon. *Zsolnay* Vilmos gyáros is meglátogatta tűzoltóinak mulatságát és a főispánnal együtt sokáig időzött ott, a rendezőség nagy örömeire. A kedélyes mulatságnak csak a hajnal vetett végét.

— **(Egységes tűzoltó-rangjelzés.)** A tűzoltó intézmény komolyságának ezideig sokat ártott, hogy némely tűzoltóságok és parancsnokaik mindenféle fantasztikus egyenruhákat viseltek. Az országos tűzoltó szövetség az ebből származó visszasságok megszüntetésére az egységes tűzoltó egyenruha és rangjelzés ügyében szabályrendeletet dolgozott ki, melyet a belügyminiszterium elfogadott. A miniszterium a szabályrendeletet a jóváhagyással együtt leküldte a szövetségnek, melynek válaszmánya elhatározta, hogy azt kinyomatva és színes mintákkal ellátva megküldi az ország összes tűzoltóságainak és törvényhatóságainak. A szabályrendeletet tehát meg fogja kapni a pécsi tűzoltóság is, bár itt nem lesz rá szükség, mert tűzoltóságunknál a rangjelzés és egyenruha ma is szabályszerű.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A kaposvári szabómunkások szakegyületének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium, f. évi 11.671. sz. alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(Somogyvármegye közigazgatási bizottsága)** most tartotta Tallián Gyula főispán elnöklete alatt rendes havi ülését. A havi jelentések tudomásul vétele után dr. Kuhn Sándor kir. ügyész előadta, hogy a Nyíri Elek szarvasi lakos szerkesztése alatt

Mezőturon megjelenő »Népszerű bölcsész« című szocialista lap 4-ik számát a csurgói főszo-lgábiró elkobozta s a sajtópör megindítása iránti lépéseket megtette. Ebből kifolyólag a főszo-lgábirák utasítottak, hogy a szocialista lapok terjesztését gátolják meg s minthogy az e tanok terjesztői Somogy vármegyében is kezdik fejüket felütni, a belügyminiszterhez a csendőrség szaporítása végett, a kereskedelmi miniszterhez pedig a postaigazgatóságoknak megfelelő utasítása végett — t. i. hogy a lapok expediciója megakadályoztassék — fel-iratot intéznek. Ennek kapcsán Makfalvay Géza előadja, hogy a szentgáloskéri jégkáro-sultak kenyér nélkül vannak s itt a legkomo-lyabb aggodalomra van kilátás; indítványozza, hogy az államvasutak igazgatósága és az ál-lamépítészeti hivatal kerestessenek meg a szentgáloskéri lakosoknak vasuti s egyéb munkálatoknál azonnal leendő alkalmaztatásuk iránt.

— **(Cigányzene az udvari bálon.)** A budai királyi palotában e hónap 19-én rendezendő udvari bálon, mint értesü-lünk, a főrangú világ néhány fiatal tagja a csárdáson kívül be fogja mutatni a most di-vatba jött palotást is. Maszák, udvari fogal-mazó a napokban magához hívatta a Nem-zeti Kaszinó zenekarának primását és érteke-zett vele az udvari bálon való muzsikálásra vonatkozólag. A zenekar, mely az udvari bálon muzsikál, diszmagyar ruhában lesz, így kívánja ezt az udvari etikett. Érdekesnek ta-láljuk fölemlíteni, hogy a hatvanas évek vé-gén Sárközi Ferkó, 1848—49-iki táborigi ze-nész fölváltva játszott az udvarnál a híres Patikáros Ferkóval, hol akkoriban a csárdást az örökifju Podmanický Frigyes báró és Keg-levich Béla gróf kezdték el a legkitünőbb főrangú csárdástáncosnókkal. 1875-ben Rác Pali játszott az udvari bálon utoljára csárdás-

zselgősek kezdtünk lenni. És ha egy kis leány valójában ellopja a kedvese szívet, akkor jaj a szegény férfinak. De elég legyen a fecsegésből. Már el is felejtettem Máriát.

XXI.

Elveztem a szabadságomat.

Egy kérdés égeti a nyelvemet:

Hogyan is vagyunk — kérdezem magamtól — a sokat dicsért női erénnyel? Ugy tudom, hogy csak keve-sen térnek le az erény keskeny útjáról, a mely csak egyesegyedül vezet az égbe és az oltár elé. Ezt tudom. Igen, de azt is tudom, még pedig egész bizonyossággal, hogy a férfiaknak, ha pénzben szűkölködnek is, mégis akad mindig kedvesük. Sőt nem egy olyan gavallér van, Isten és az emberek előtt be tudom bizonyítani, a kik a mi fővárosunkban, a hol pedig az egynejtőség divik, a szeretőikből olyan csinos háremet rendezhetnének be, hogy még a nagymogul is elsápadna az irigységtől, ha hírét venné ennek a szerelmi sokadalomnak. Megpróbál-tam történelmi ismereteim segélyével megfejteni ezt a problémát. Talán úgy van a kikapós hölgyekkel is, mint Tordenskjold katonáival, a kik, mint közismert dolog, csak kis csapatocska valának úgy együtt és mégis úgy küzdöttek, hogy az ellenség egész tábornyi harcosnak hitte a bátor legényeket.

Talán úgy van az erény útjáról letért nőkkel is. Mégis kételkedtem. Nem lehet ez. Hiszen akkor nagy, döntő ütközetek alkalmával igen sok férfi fölöslegessé válnék.

Mária, te tiszta, lépj elő s tanítsad meg őket az igaz szerelemre. Mondd meg nekik, hogy a szerelem olyan magasztos érzület, a melyben élve, sohasem alázkodhat meg az, a ki hiszen benne. Nem kérdezi ki, vagy nem tesz különbséget jó és rossz, méltó és méltatlan között.

Mikor Mária zokogva pihent a keblemen, csak azt tudta, hogy szeret engem és hogy talán utoljára ölel magához.

Forróbb csókot sohasem adott az ajka, mint most, mely a könyön keresztül izzott.

XVIII.

Azután istenhozzádot mondtunk egymásnak. Csön-desen, okosan, minden színészkedés nélkül bucsúztunk el.

Azt mondtam Máriának, hogy egyszer úgy is el kellett volna válnunk, és a legjobb most elszakadnunk egymástól, amikor még szeretjük egymást.

Ugy beszéltem, mint ahogy egy kalmár beszél az ő könnyelmű cégtársával.

Szakítsunk most Máriám, mielőtt a játék komolyra válnék. Hiszen mi nem akarunk egymásnak fájdalmat okozni. Az élettől még van mit remélnünk. Én megyek jobbra, te mégy balra, mindegyikünk más uton keresi a nyugalom csendes kikötőjét. Boldog órák vidám emlékeit visszük magunkkal és sokszor, nagyon sokszor fogunk a szerelmünk napsugaras idilljére visszagondolni. Mi nem válhatunk el végleg. Az édes emlékek összekapcsolják szívünket és kalandozván a rózsaberkükben, összeölel-keznek újra a lelkünk.

nótákat, azóta cigányzene a mult ősszel, Vilmos császár itt időzése alkalmával volt hallható először.

— (Alamizsnáért.) Egy asszony városi alamizsnáért jelentkezett a rendőrségnél. Erős, vaskos néni volt és nem kenyeret kért hanem — pénzt. S így indokolta a kérését:

— Se apám, se anyám, se családom, senkim, édes lelkem (ez a lelkem a rendőrbiztos ur) a világon, csak a vak uram, a ki nem lát.

És ritt az öreg menyecske, de nem nagyon tudott, csak úgy vincogott a tiz uja mögött.

Egyszer azonban azt mondja neki a rendőrbiztos:

— Maga füllent néni, magának van egy 20 éves lánya, az eltarthatja magát.

A hazugságon kapott asszony elvörösödött és kapadozott ravaszul a szóhoz:

— Lányom? Van ám, van, hát az nincs az irásba? Pedig én azt is bementam, be ám.

— Aztán még maga is erős asszony, — támadt rá a biztos — tud mosni, vasalni, ketten eltarthatják a vak embert . . . Elmehet.

Hát amint a leleplezett kéregető restelkedve kifelé fordul, a háta mögül előlép egy másik alamizsnáért érkezett szegény, elesett asszony, aki hangos rivásba fog és így szól a hazug kéregető után, a rendőrbiztos urhoz intézve a szavát:

— Jaj, pedig micsoda szép szobabutorzata van, oszt az utcán kalapba jár meg keztyübe . . .

Keserű nagy szemrehányás volt ez, hogy ime, ő, az a másik kalapba jár és keztyübe és nem áll ide jönni elkéregetni az igazi szegény elől a városi alamizsnát.

S odaállt ő, az igazi szegény, a ki így kezdi:

— Öt magzatom van, a legkisebb két esztendő, a legnagyobb kilencbe mén . . . Az apjuk tehetetlen beteg, engem is a száraz betegség emészt.

— (Jutalom a megtalálónak.) Tegnap délelőtt elveszett négy Wertheimkasszakulcs. A ki átadja a rendőrségnél, két forint jutalomban fog részesülni.

— (Fogyatkozások a Jupiteren.) Szombat éjjel érdekes tüneménynek lehettek szemtanui azok, a kik egy jobbfajta látcső fölött rendelkeztek. Ugyanis három holdfogyatkozás és egy napfogyatkozás volt egymásután azon a távoli világon. Ha Jupiternek lakói vannak, ezek sokszor észlelhetnek fogyatkozást az égen, míg mi szegény földlakók tán egy évben láthatunk annyit, mint Jupiteren lakó testvéreink egyetlen egy éjjel. Ez onnan van, mert míg a földnek csak egy holdja van, addig Jupiter éjjeleit néha öt hold is világítja meg. Így aztán természetesen a fogyatkozások is sokkal gyakoribbak. Mi a földről, ha elegendő erejű távcsővel figyelmesen szemléljük Jupitert és holdjait, észrevehetjük, a mint a negyedik, azután a harmadik és végre az első hold a bolygó árnyékába lép, azaz tökéletesen láthatatlanná lesz. Nem nagy idő múlva a holdak ismét kilépnek a Jupiter árnyékából és ismét láthatók lesznek. A Jupiter lakóira nézve ezek a tünemények holdfogyatkozások. A napfogyatkozást Jupiteren a következő módon látjuk végbemenni: A második holdnak a világűrbe vetett árnyéka a bolygó felületét éri és mint pici, kerekded fekete folt kezdi meg vándorlását rajta. Nemsokára a fekete folt

Jupiteren eltűnik és ezzel a napfogyatkozás ezen az óriási földön véget ért.

— (A pécsi Polgári Kaszinó) tegnap délután 3 órakor tartotta saját helyiségében évi rendes közgyűlését. Hartl Ferenc elnöki megnyitójában beszámolt a kör múlt évi működéséről s bemutatták a múlt évi zárszámadásokat. Ezek szerint a körnek összes bevétele a múlt évben 9958 frt 03 krt tett ki, mivel szemben 9100 frt 27 kr. kiadás állván, pénztármaradvány áthozatott a folyó évre 857 frt 76 krajcár, 205 frt 06 krral több, mint 1896. évről 1897. évre. A körnek vagyona 26.208 frt 41 krajcár; terhe 23.295 frt 01 kr.; tiszta vagyona tehát 2.713 frt 40 krajcár. Ezután Szabó Árpád, titkár, olvasta fel jelentését, majd a tisztújítás következett. Megválasztottak: elnöknek Hartl Ferenc; igazgatónak Haksch Lajos; titkároknak Szabó Árpád és Toth Géza; pénztárosnak Szabon István; elnörnök Wachter Ede; könyvtárosnak Gálik János; ügyésznek Lauber Rezső dr. Választmányi tagok lettek: Aidinger János, Böhm C. F., Beck Gyula, Cenger Károly, Engeszer Miklós, Eötvös Gusztáv, Gebhardt Ferenc, Kremling Károly, Halusz László, Heckinger István, Kész István, Kiss József, Ladányi Sándor, dr. Lieber György, Majorossy Imre, Pfeiffer József, Pikler József, Prager János, id. Piribauer János, id. Reberics Imre, Reich János, Tamássy Ferenc, Wachauer Károly, id. Weidinger Ferenc és Zeisz József. Számvizsgáló bizottsági tagokká megválasztottak: Böhm C. Felix, Pintér Ferenc és Nikkel Béla. Végül az indítványok során Végh Lajos, postafőtiszt, rendes tag indítványozta, hogy mondja ki a Kaszinó, hogy március 15-dikét kötelezőleg minden évben megünnepli. Azonban a Kaszinó e napon rendszerint eddig tartván összejevetelt, az indítvány ily értelemben mellőztetett, de azt egyhangn

A beszédem még önmagamat is meggyőzött. De mikor Mária mögött becsukódott az ajtó, nem kételkedtem többé, hogy immár mindennek vége van; vége van közöttünk mindennek.

XIX.

Vége!

Mindig szerettem ezt a szót. Ugy hangzott a fülemben, mint a diadalkiáltás. Befejeztem életem egy regényét, kezdünk ujba. Vége a bizonytalanságnak, a szív tévelygésének. Vége van egy szerelmi románcnak, ennyi az egész. Félre a régi gondokkal, a tépelődésekkel, a duzzogással, az okos számításokkal, melyek olyan terhesek, mintha a turista a hátára szíjjazza a batyuját. Mennyivel könnyebben éreztem magam! Vége! Halljátok, mindennek vége! És bekiáltom a csillagos éjszakába, széthordatom a széllel, a felhőkkel örömszavam: vége, vége, vége!

És vége lön az ujjongásnak is. Alkonyodott. Egyedül ültem szobámban, melyet árnyakkal népesített be a borulat. A kandaló tüzet néztem. Az izzó hasábok recsegése egyre gyöngült; a tűz alvófélben volt. A halál fekete torka egymásután nyelte el a vörösen izzó parázsdarabokat. A színevesztett máglyahalom egyre jobban összeesett, mint a beteg ember teste. Vége! A fülemben hangzott ez a szó vidáman és friss reményeket hozott! Nem igaz. Szomorú és panaszos sóhajtás volt, mintha a kiégett tűz lelkének sóhajtását hallanám. Nem mozdultam. Az alkony sötétje egyre terjedt és a barna homály már feketelni kezdett. Gondoltam:

Elaludt a tűz, mely sohasem okozott nekem fájdalmat, csak örömet és kényelmet szerzett. Az én jó, barátságos, hű tüzemnek vége; pedig olyan vigan lobogott, olyan szeretettel melengedett. Vége!

Magam oltottam ki. Felugrottam. Világot gyújtottam. És a fülemben sugta az éjszaka menekülő démona: bolond vagy, szabad, szabad, szabad, szabad, szabad. Aminek meg kellett történnie, megtörtént. — Szabad vagy, szabad, szabad.

Vége!

XX.

Szabad voltam.

Mária nem létezett már a számomra. Csak néhány nap az egész és mégis milyen örvény támadt a mult és jelen között!

A neve már idegenül hangzik, az emléke egyre halványuló ködkép.

Szabad voltam s a világ telestele van szép leányokkal. Milyen téboly tartott hát fogva? Mária édes, varázsos kis leány volt, de hiszen ezer, meg ezer van olyan, mint ő. Szép, kedves, vidám, jó leányka és semmi más. Persze nagyon szerelmes is volt a szegényke. De hát minden leányka belebolondul abba az első férfiba, aki az érzékiségét felébreszti. Még nem vagyok ezen évek mögött. Szerelmesek lesznek majd belém más szép, kedves, vidám és jó leánykák.

Istennek hála, hogy szabadá lettem. A legfőbb ideje volt, mert minden elővigyázatosságom mellett is a fejem fölött tornyosultak a veszedelem felhői. Már ér-

lelkesséssel elhatározták, hogy a folyó évi március 15-dikét ünnepi fényvel üli meg a Kaszinó. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Práger János, Ladányi Sándor és ifj. Piribauer János kiküldetvén, a közgyűlés ezzel végetért.

— (A bányári sztrájk vége.)

A Höfler-féle bányári sztrájkoló munkásai még szombaton előterjesztették a gyárosoknak ama feltételeket, melyek mellett a munkát újból megkezdeni hajlandók lennének; mivel azonban ezek szerint a gyárosoknak a régi béreknél nagyobb fizetéseket kellett volna folyósítani s a mellett más egyéb terhebb kötelezettségek is hárultak volna a gyárosokra, a munkások pedig mitsem tágitottak, a tárgyalások ismét eredménytelenek maradtak. Vasárnap délelőtt azonban a gyárosok egyike, Höfler János, két alkalmazottja kíséretében, s a munkásoknak a gyár-utcai gyűlőhelyen megtartott értekezletén váratlanul megjelent s ez alkalommal csakhamar kitudódott, hogy az egész sztrájk-ügy egy félreértésre vezetendő vissza. A gyárosok ugyanis csak a munkások javát akarták akkor, a mikor a $\frac{2}{3}$ napos munka helyett inkább 10—15%-os bérleszállítással egész napon át akarták dolgoztatni, mert így minden egyes munkás mégis több keresethez jutott volna, mintha a rendes bér mellett csak $\frac{2}{3}$ napot dolgozik. A gyárosok ezen elhatározásának közlése egy munkavezetőre volt bízva. Misky József munkavezető azonban csak a bérleszállításról tett említést — a nélkül, hogy az egész napon át való munkaidőt említette volna — s ez okozta azután az érthető felháborodást, mely a sztrájkot szülte. Höfler János azután, hogy a felizgatott kedélyeket teljesen lecsillapítsa, a munkásoknak kijelentette, hogy a munkaidőt a kívánt egy órával leszállítja; egész napon át fog dolgoztatni, a bérfizetést pedig a régi alapon meghagyja. Lelkes éljenzés tört ki erre a munkások ajkán s hálálkodva jelentették ki, hogy a munkát hétfőn újult erővel és munkakedvvel megkezdik s a mikor erre a gyáros eltávozott, ismét harsány éljenek zúgtak feléje. A kik azonban ma reggel a munka megkezdésére nem jelentkeztek, azok biz a jó munkások voltak. Meggondolták a dolgot s újra a rendőrkapitányság elé vitték a dolgot, mert nekik írásos kijelentés kell; meg annak a biztosítása, hogy a sztrájk miatt három hónapon belül a munkások közül senki el nem bocsátható. Höfler János, utóbb Vaszary Gyula rendőrfőkapitány közbenjárására ezt az óhajtatásukat is teljesítette s most szent a béke. Még a délelőtt folyamán vagy 20 munkás lesett a gyárba; déli 1 órakor pedig már együtt volt a munkások egész hada s folyt a munka vigan, mintha mi sem történt volna.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén *Berzevicy* Albert elnökölt. Napirend előtt *Rossival* István, várnai képviselő mandátumának bejelentésénél *Buzáth* Ferenc rendreutasítást kapott, mivel közbekialtotta:

— Piszkos mandátum!

A földmívelési tárcánál *Molnár* János és *Major* Ferenc után *Rohony* Gedeon személyes kérdés címén szólalt föl, majd a Ház engedelmével hosszabban beszélt. Dühösen kikelt az „Esti ujság“ ellen, mely multkori beszéde után bolondnak mondta. Szerencse, hogy a bolondok szavait szívesen olvassa a közönség. Kijelenti, hogy forradalmi alapon áll: nem félnek önök, urak!? Bánffyról feltételezi, hogy egyik cseh ezredet a másik után fogja Magyarországra hozatni, hogy lelőesse az alföldi munkásnép ezreit. Beszéde további folyamán még izgatottabb lett. A néppártot azzal vádolja, hogy a választásokra a püspököktől kaptak pénzt. A szabadelvű párt a kormánytól három milliót kapott; ő is kapott ötezer

forintot. Kinek tartozik ezzel? Azoknak, a kik címekre vadásznak! Kijelenti, hogy *Darányi* Ignác multkori beszéde marhatenyésztésről, selyemhernyókról csak arra való, hogy az államtanok elaludjanak tőle. Nem tartja a kormányt főállhatónak.

Apponyi Albert kijelenti, hogy nem vesznek részt a vitában. Már úgy is meddő volna. Jelen parlamentet különben sem tartják törvényesnek. E kijelentését zajos helyeslés követte a szélsőbalon. Csak azt kérdi, milyen gátat fog vetni a kormány a szocialista sajtónak, mert ha ez törvényes formában történik, ő is helyesli.

Szünet után *Darányi* Ignác miniszter reflektál a beszédekre. *Apponyi* azt feleli, hogy csak a 48-diki törvény gyorsított végrehajtásáról van szó, a mennyiben az ügyészséghez beszolgáltatandó köteles példányok azonnal átnézetnek és lázítás esetén bírói ítélettel rögtön lefoglaltatnak. Egyébként nem várta volna *Apponyi*tól, hogy ilyen izgalmas időben a parlament tekintélyének csorbításával szítsa az elégtelenséget.

A miniszter beszédét jobbról zajos helyeslés, balról ellentmondás követte.

Azután az egész javaslatot elfogadták.

TÁVIRATOK.

— **A volt külügyminiszter meghalt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Brünnből jelentik, hogy *Kálnoky* Gusztáv gróf, volt osztrák-magyar külügyminiszter, vasárnap délután 2 órakor *Troeditz* melletti kastélyában meghalt. Az elhunyt államférfi a magyarokat sohasem szerette; az osztrák egységes monarchia híve volt. Bukása az *Agliardi*-ügygel állt kapcsolatban, mikor *Bánffy* b. miniszterelnököt a bécsi „*Fremdenblatt*“ban durván lecáfoltatta. *Bánffy* ekkor a királynak csak ennyit mondott:

— Der *Kálnoky* hat nicht die Wahrheit gesagt!

És ez be is bizonyult. *Kálnoky* erre lemondott s utóda lett gróf *Goluchowsky* Agenor.

Kálnoky temetésén a királyt gróf *Ciráky* főudvarnagy fogja képviselni.

— **Haldokló hercegnő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsből írják, hogy *Klementina* hercegnőnek, *Ferdinánd* bolgár fejedelem anyjának, állapota aggasztóvá vált.

— **Elhalt agitátor** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Suciu* Aurél dr., hirhedt román agitátor, Aradon meghalt.

— **A forrongó Alföld.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Mészlényi*, aradi kir. alügyész, táviratilag *Nyiregyháza*ra rendelték.

— **A festő temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Barabás* Miklós, elhunyt festőművész és tudományos akadémiai tag temetése ma nagy részvét mellett ment végbe. A szertartást *Szász* Károly református püspök végezte.

— **Zola az esküdtzék előtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban nyugalom van ugyan, de a katonaság konzignálva és készenlétben áll. A szombati tárgyalás után *Picquard* és *Henry* ezredesek között a következő jelenet játszódott le:

— Ön engem meghazudtolt, szölt *Picquard* *Henry*hez.

— Ezredes ur, rendelkezésére állok, felelt *Henry*.

— Ezt remélem is, de majd csak az ítélet után.

— A hogy tetszik, fejezte be *Henry* a szóváltást.

Picquard egy ujságíró előtt kijelentette, hogy csak azért nem pofozta fel *Henry*t mindjárt, mert nem akart a világ előtt provokálni olyan jelenetet, hogy két katonatiszt a törvényszék előtt összeverekedjék.

A Zola-párti anarkisták gyűlést tartottak, melynek éle a hadsereg ellen irányult. Más gyűléseken a hadsereget el'ették, sőt sokan a régi császárpártiakat még a császárságot is. A rendőrség szétverte a tüntetőket.

Hírlik, hogy az igazságügyi palotában szigorubb rendszabályokat fognak alkalmazni a további tüntetések meggátlása és a tárgyalás minél előbbi befejezése végett. *Versailles*ből csapatok érkeztek a párisi helyőrség megerősítésére.

— **Elhalt tudós.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Kolozsvárott* *Finály* *Henrik*, egyetemi tanár és híres klasszikus nyelvtudós, ma meghalt.

— **Eső után köpönyeg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormány utasítására a fővárosi rendőrség komolyan hozzálát a szocialista izgatás megfékezéséhez. Mint a „*Kel. Ért.*“ jelenti, az izgatás vezéreit maga elé idézte és a mennyiben azok nem budapesti illetőségűek, vagy máskülönbem sem tudnak magukat igazolni, rövid uton a főváros területéről ki fognak utasítottatni. A sajtótörvény alapján is történtek már intézkedések. A sajtóbíróság megkeresésére a rendőrség tegnap lefoglalta a „*Volkstimme*“ és a „*Világ-szabadság*“ című hetilapok megjelent számait, mert kaució nélkül politikai cikkeket közöltek. A „*Népszava*“ kikerülte a sorsot, mert a mult hét folyamán a lap kaucióját le tették. Magán részről felhívták a rendőrség figyelmét a bécsi „*Arbeiterzeitung*“ féktelen magyarellenes izgatásaira és nem valószínűtlen, hogy a kereskedelmi miniszter ezen osztrák laptól megfogja vonni a postaszállítási jogot.

— **Nagy tűz.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy tűz pusztított *Nagy-Pirit* veszprémnegyei községben, mely rövid egy óra alatt 27 lakóházat, számos melléképületet, igen nagy mennyiségű takarmányt elhamvasztott. A kár jelentékeny. Számos család hajléktalanná vált.

— **Az önálló vámterületért.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az önálló vámterület érdekében 2 év előtt iparosok s kereskedőkből 50 tagu bizottság alakult; ujabban pedig ugyanezen céllal különösen a szabó, cipész és mázó ipartestületek kezdeményezésére egy újabb 100 tagu bizottság is létesült. A két bizottság közös céljuk megbeszélése végett vasárnap délután 3 órára a Nemzeti szállóba értekezletet hívott egybe, mely azonban kevés érdeklődés mellett csak 4 óra körül volt megnyitható. Többen szólak az önálló vámterület kérdéséhez s mindnyájan hangoztatták, hogy úgy az iparnak, mint a kereskedelemnek sőt a közgazdaságnak csak az önálló vámterület mellett lehet felvirágoznia. Épen azért minél szélesebb körű mozgalmat kell indítaniok, melybe az országnak — a már eddig csatlakozott 137 ipartestületén kívül — be kell vonni az összes ipartestületeket. A Budapesti ipartestületekre a központi vezetőség feladata hármlana. Voltak, kik az önálló vámterület mellett az általános választói jogok megadását is óhajtották felvenni a programba. A képviselőknek a mozgalomba való bevonását akként óhajtják,

hogyan az pártkülönbség nélkül történjék s annak, hogy a kormány a legutóbbi választások alkalmával több ellenzéki képviselőt megbuktatott, okául ép azt mondják, hogy ezen kibuktatott képviselők voltak az önálló vámtérellet legjelentékenyebb hívei. Husvét másodnapján általános iparos, — de nem népgyűlést öhajtanak rendezni, melyre a most már egygyé alakult két bizottság a vidéki iparostületeket is felfogja hívni, hogy legalább néhány taggal képviseltesék magukat. Hogy a gyűlés megtartása meg ne hiúsíttassék — mint történt decemberben — s oda nem való elemek távol tartassanak, a gyűlésen csak meghívókkal lehet részt venni.

— **A Petőfi-társaság ülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Petőfi-társaság szépszámu közönség jelenlétében tartotta meg tegnapi felolvasó ülését. *Bartók Lajos* elnök az ülés megnyitásával bejelentette *Mészáros Károly dr.* halálát. Az elhunyt lelkes pártolója volt a tudománynak, művészetnek s irodalomnak és a Petőfi-társaság legnagyobb alapítványa az ő nevét viseli. A társaság részvétiratot fog intézni a gyászoló családhoz. Ezután megkezdődtek a felolvasások. *Tolnay Lajos* bemutatta *Kacziány Géza* vendégnek *Petőfi francia előfutárja* című értekezését. Ezután *Torkos László* a Petőfi-albumban megjelenő *Petőfi-versek* közül olvasott fel néhányat. Egyet önmagától, egyet *Szabolcska Mihálytól*, egyet *Illyés Bálinttól* és egyet *Lámpérth Gézától*. *Szabolcska* verse így hangzik:

PETŐFI.

Minek siratnálak?
Minek sajnálnának?
Földi ember soha szebben
Nem halt meg tenálad!

Életed, halálad
Egy gyönyörű nóta,
Mintha csak a jó Istennek
Te diktáltad volna!

Végül *Vértessy Arnold* olvasta fel egy vonzó elbeszélését, amelyet nagy tetszéssel fogadtak.

A fölolvastó ülés után a tagok zárt ülésre gyűltek össze, amelyen *Ferenczy József* jelentést tett a *Petőfi költészetének jellemzésére* kitűzött 400 koronás pályázat eredményéről. Egészben két pályamű érkezett be, s a bírálók (a jelentésttevők kivül: *Torkos László* és *Ábrányi Emil*) azt javasolják, hogy a díjat *egyiknek se adják ki*. Az egyik mű egy középiskolai tanuló művének látszik, a másik is (szabadság, szerelem jellegével) gyenge és zavaros, bár ez utóbbinak szerzője, úgy látszik, sokat olvasott, jóízű, önérzetes ifju. *Szana Tamás* titkár jelenti végül, hogy a Vigyázó-féle, lírai költeményre kitűzött pályázatra 98 pályamű érkezett. Bírálókul *Ábrányi Emilt*, *Tolnay Lajost* és *Szabó Endrét* küldi ki a társaság. Örömmel vették tudomásul a tagok azt is, hogy a Petőfi-album már befejezéséhez közeleg. Az ivenk ki vannak már szedve s nyomását a napokban fejezik be.

— **Munkások a sajtószabadságról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosi szociáldemokrata munkások vasárnap három helyen tartottak gyűlést és tiltakoztak a sajtószabadság megszorítása ellen. A legnagyobb számmal voltak jelen az István-téri népgyűlésen, hol mintegy 4000 munkás jött össze. Elnökké *Zsigmond Eleket* választották meg. A rendőrséget *Tóth Lajos* rendőrkapitány képviselte. *Schwartz József* volt az első szónok. Beszédjében erősen kikelt a kormány ellen, a miért a munkás sajtószabadságát meg akarja szorítani, pedig a munkások egyetlen agitációs eszközüket kezükből kicsavarni nem fogják engedni. *Pfeifer Sándor* a szabócs-megyei forrongásról beszélt; ajánlja a kormánynak, hogy ha azt meg akarja szüntetni, küldje le őket, a szociál-demokratákat oda, majd megszűnik a földosztás vágya, a mi különben sem képezi a szociál demokrata párt programját, mert ez csak annak az elmebajos buda-

pesti háziurnak, *Várkonyi* pártvezérnek az elve. (Derűtség.) *Pfeifer* ezután a parlamentet támadta erősen, a miért *Tóth kapitány* a szónoktól megvonta a szót. E miatt nagy zaj és lármá keletkezett, mely alig akart lecsillapodni. *Grossman Miksa* beszélt ezután németül hasonló értelemben, majd *Kürselmer Jakab* és *Baron Ede* a munkásvéd törvényt követelték. A gyűlés végül elhatározta, hogy március 13-án a szabadsajtó mellett nagy tüntető körmenettel egybekapcsolt ünnepélyt fognak tartani. A gyűlés 12 órakor rendben ért véget. A tót munkások délelőtt 10 órakor a Vig-utca 16. sz. alatti vendéglőben népgyűlést tartottak. A szónokok a szabadsajtóról és a szervezkedés céljáról beszéltek. A *budai* és *ó-budai* munkások a Föld-utca 13. sz. alatti vendéglőben gyűléseztek hasonló napirenddel.

Szerkesztői üzenet.

F. M. Duna-Szekcső. Az ominózus kántortanító-választással már kelleténél többet foglalkoztak a lapok. Mi mindenkor tárgyilagosan csak a tényt adtuk elő s a befejezett dologgal szemben rekriminációkba nem bocsájtkozunk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

A Dr. EGGER féle

Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, új és idült folyások valamint csőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginia tropikus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen különben is szerencsés összetételű Injectio ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges be- küldése mellett postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 05 kr., 2 üv. 1 frt 75 kr., 3 üv. 2 frt 45 kr. Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Budapest, VI., Váci-körut 17.

Kapható Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László és Göbel Kálmán gyógyszerész uraknál.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tag-szaggyatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: *Török József* gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Építkezők

figyelmebe!

A helybeli sátrortábornál lebontás alá kerülő épületekből nyert nagymennyiségű teljesen egészséges állapotban levő

épületfát, deszkát, téglát, különféle ablakot, több száz méter erős tölgyfa jászolt, különböző vasalást, csavart és

kapcsot

igen jutányosan ad el,

esetleg egész sátraknak máshol való felállítását is elvállalja

Marton Miksa

fakereskedő,

Pécsen, Szigeti-országut 33. sz.